

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

A Γ Γ Λ Ι Α

NEWSLETTER No 35 Σεπτεμβριος 'Οκτωβριος 1951

T. W. FORD . Βορειοκεννινικόν Κάροτ (βόρειος 'Αγγλία) σ. 3-4
'Ο συγγραφεύς εκθέτει τὰς ἀπόψεις του α) ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως ἐπιπέδου ἐπιφανείας συνεπεῖα θαλάσσης διαβρώσεως κατὰ τὴν Πλειόκαινον (Ίχνη εἰς ὕψος 1300 ποδῶν) ἣν δὲν θεωρεῖ πιθανὴν βασιζόμενος πλὴν ἄλλων καὶ εἰς τὸ ὅτι αἱ πλειοκαινικαὶ θαλάσσιοι ἀποθέσεις εἰς 'Αγγλίαν ἀπαντῶσιν μόνον εἰς ἐκρὰ ὕψη.
β) τῆς ἠποκαρσιώσεως τῶν ἄσβεστολίθων τοῦ INGELBOROUGH.

KRISHNASHAN. Σπήλαια ἐπαρχίας MADRAS 'Ινδιῶν. σελ 4-6
α) KURNOOL BONE CAVES. Εἰς ταῦτα ἐνευρέθησαν ὄστᾶ θηρίων ἐκλειψάντων ἐξ 'Ινδιῶν, ζῶντων ὅμως νῦν ἐν 'Αφρικῇ.

β) DHOUE TALUP CAVES. Σπήλαια ἐντός βολεριτικοῦ τόφρου, νεωτέρας γεωλογικῆς ἡλικίας μετὰ σταλακτιτῶν καὶ σταλαγμιτῶν

G. LEWIS RAILTON. Σημειώσεις ἐπὶ τινῶν σπηλαίων τῆς βορείου Νορβηγίας. σελ. 6-9.

α) GRONLIGROTEN. Τὸ δάπεδον αὐτοῦ καλύπτεται ὑπὸ λεπτῆς ξηρᾶς κονιῶδους ἀποθέσεως λεπίων μαρμαρυγίου. Κατὰ τὴν ἐπισκεψιν ταύτην ἀλωοθήμενα μαρμαίρουν εἰς τὸ ὅς τῶν φανῶν.

β) SETTERGROTEN. Τὸ δάπεδον αὐτοῦ καλύπτεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἄμμων καὶ μικρῶν χαλκίων, ἀπαντῶσιν εἰς αὐτὸ καὶ σταλαγμιτῆται πέγου.

γ) BREDEGROTEN. Ἡ ἐξερευνησις του εἶναι δύσκολος λόγῳ τῆς ἐν αὐτῷ ὑπάρξεως πέγου.

δ) LARAHULLET. Ἐξ ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς στριμάτων μαρμάρου καὶ μαρμαρυγιοκοῦ σχιστολίθου εἰς τὸ σπήλαιον αὐτοῦ ὑπάρχουν προεξοχαί ἐκ μαρμαρυγιοκοῦ σχιστολίθου μὲ σχήματα φανταστικὰ.

E. A. GLENNIE. Παρατηρήσεις τινές εἰς τὸ σπήλαιον LONG KIN (βόρειος 'Αγγλία) σελ. 10-14.

Τὸ σπήλαιον τοῦτο ἐσχηματίσθη διὰ τῆς ἐνεργείας διεισδυόντων ὑδάτων ἐπιφανειακοῦ ῥυακος.

ΓΑΣΠ. ΠΙΣΤΑΡ'ΗΣ

NEWS LETTER No 38, Μάρτ. 'Απριλ. 1952.

-- A. GEMMEL. Έλλειψοειδείς σταλαγμίται εις τό BAR POT, σ.3-5

Περιγράφεται τό πρώτον αναφερομένη μορφή σταλαγμιτών μέ τμή έλλειψοειδή. Ο σχηματισμός των αποδίδεται εις τήν ροήν, που συνεπάγεται διακορητικήν άυξησιν αναλόγως των έξατμίσεων εις τās διακόρους πλευράς των σταλαγμιτών.

Παρατήρησις του κ. G.A. GLENNIE, επί του φαινομένου αναφέρει ότι ή έλλειψοειδής μορφή σχηματίζεται επί κανονικού κυλινδρικού και δοθείσεται εις μετέπειτα αίτταν μετακινήσεως της ροής.

I.H.

G.T. IARICK. Ρήγματα και δροσπλαγιές εις τās άσβεστολιθικές περιοχάς. σελ. 5-7.

Γ Α Λ Λ Ι Α

Une descente fatale dans un abîme des Pyrénées.

Μοιραία δι' ένα διακεκριμένον σπηλαιολόγον εξερευνησιν ενός μεγάλου βαράθρου εις τά Πυρηνάια.

Τήν 12ην κατελθόντος Αβγουστου ήρχισε μία μεγάλη έπιχειρησις εξερευνησεως και μελέτης του βαράθρου PIERRE SAINT-MARTIN επί των Πυρηνάιων μέ τήν κατάβασιν τεσσάρων σπηλαιολόγων δι' ήλεκτρικού βαροδύκτου και συρματοσχοίνου χωρίς σκάλες και σχοινιά εις βάθος 388 μέτρων. Εις τήν κατάβασιν ταύτην συμμετείχον γάλλοι, βέλγοι και βρετανοί σπηλαιολογοι.

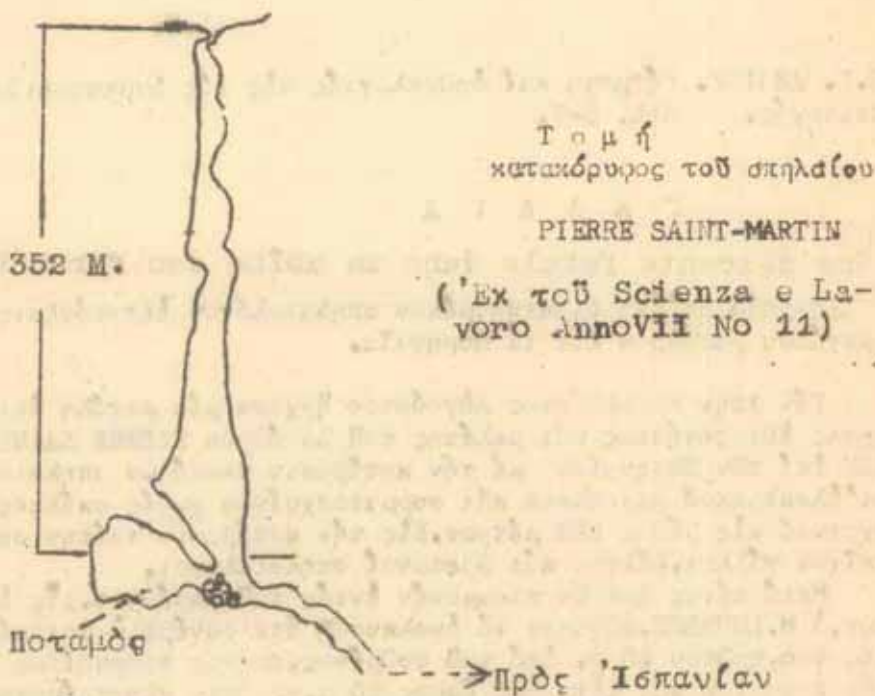
Μετά κέντε ήμερών παραμονήν έντός του βαράθρου, εις έκ τουτων, ο M. LOUBENS, εζήτησε να άνελκυσθί ότι συνέβη ή μοιραία πτώσις του, πρώτον 20 μ. από του πυθμένος, σωθείς προσκαίρως επί ενός καταύτου και είτα από ύψους 50 μ. κατέβιν γλυστρήματος του συρματοσχοίνου. Κατά τήν δευτεραν ταύτην πώσιν ο LOUBENS έπεσεν πρώτον μέν επί κρανούς όπου εκώλισεν και έπειτα αποτόμας 10 μ. απόστās. Ολίσσιν της σκοπευλικής του στήλης, της σιαγόνος και των άγκυλών.

Μετά τήν πώσιν ο τραυματίας επέζησεν 26 ώρας, εκπνεύσας τήν στιγμήν καθ' ήν είχεν έτοιμασθί ή άνέλκυσίς του από σπηλαιολόγου ιατρού κατελθόντος εις τό βάραθρον, και πολλών άλλων σπηλαιολόγων κατελθόντων εις βοήθειαν. Η ταφή του άτυχούς σπη-

λαιολόγου έγινε εντός του βαράθρου.

Ο LOUBENS υπήρξεν ένας εκ των τολμηροτέρων σπηλαιολόγων της Γαλλίας, λαβών μέρος εις πολλές εξερευνησεις μεταξύ των οποίων και εις την του μεγάλου βαράθρου HENN-MORTE.

" Τόσον ήτο τό θάρος του, λέγει ο κ. CASTERET εις έν βιβλίον του, ώστε μέ κοινά σχοινιά και άπλές σκάλες και τεχνικήν που κανείς τεχνικός δέν θά έπεδοκίμαζεν, κατώρωσε να κατεβή εις βάθος 80 μ. κατακορύως εις ένα βάραθρον, τό άποϊον εγκατέλειψε λόγω έλλείψεως άρκετών μέσων".

Φαίνεται ότι κατά την εξερεύνησιν του βαράθρου δέν έλειτουρησεν κανονικά τό ηλεκτρικόν βαροβάλλον, διότι εις τας φωτογραφίας βλέπομεν ότι οι λοιποί σπηλαιολόγοι άνελκύσθησαν δια χειροκινήτου βαροβάλλου. Επίσης δέν έχρησιμοποιήθη σχοινίον άσφαλείας, άνεξάρτητον της μηχανής άνελκύσεως και καταβάσεως.

I. Π.

ANNALES DE SPELEOLOGIE. том VI. F.2/3 Απρίλιος 1951.

- B.GÉZE. 'Επί της γενέσεως τῶν ὑπογείων κοιλιμάτων καὶ τῶν δολιμῶν εἰς πετρώματα μὴ καρστικά. σελ. 61-66
- A.BANCAL. 'Εξερευνήσεις εἰς τὴν περιοχὴν τῶν GANGES. σελίς 67-94. Περιγράφονται πολλαὶ καρστικαὶ μορφαί.
- L.MONTAGNER. Μελέτη εἰς τὴν κοινότητα CLAPIER σελ. 95-98
- Ἰδίου. Σπηλαιολογικαὶ ἔρευναι εἰς τὸν νομὸν HERAULT σελ. 99-104 περιγραφή διαφόρων καρστικῶν μορφῶν.
- Ἰδίου. Τὸ ὄρεα τοῦ GUZETTOU (ARIEGE) σελ. 105-106

ANNALES DE SPELEOLOGIE том VI F.I 'Ιανουαρί. 1951.

- F.TROMBE. Μερικαὶ παρατηρήσεις ὑπογείων χημικῶν φαινομένων. σελ. 3-18
- CHARLOTTE H.LA BLANCHETAIS-M.TROMBE. Μετρήσεις ἰονισμοῦ τοῦ ὑπογείου ἕερως εἰς τὸ σπήλαιον PADIRAC. σελ. 19-20.
- B.PIERRET. Σπηλαιολογικαὶ ἔρευναι εἰς HAUTE AQUITAINE. σελ. 23-57.

E A B E T I A

L'ECHO MONTAGNARD . 1952 τεύχη 4,5,7,9.

- Οἱ Ἴνδρωποι τῶν σπηλαίων. 'Αναδημοσίευσις ἐκ τοῦ βιβλίου N.GASTERET " MES CAVERNES ", PARIS 1940.

Ἰμ. τεύχος 6 τῆς 21.3.52

- MARIE-CLAUDE LEBURG.Χίλιαι πόδες ὑπὸ τὴν γῆν. σελ. 51
Τὴν 30 'Ιουνίου καὶ 1 'Ιουλίου 1951 ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τῆς Ἀπτονόμου Σπηλαιολογικῆς 'Εταιρείας τῆς Ἑλβετίας κἀπόδος εἰς τὸ βράθρον CHEVRIER(LEYSIN), τῶν ἐξερευνητῶν συνδεθέντων μετὰ τοῦ RADIO-LAUSANNE πρὸς μετέδοσιν τῶν ἐντυπώσεών των. Ἐχρησιμοποιήθησαν κλίμακες ἐκ χάλυβος, ἡ δὲ κἀπόδος ἐγένετο διὰ μέσου καταρρακτῶν. Διάρκεια διαμονῆς 20 ὥραι.

--Συντάξ. Έργ. σίαι διευθετήσεως τών σπηλαίων τοῦ DACHSTEIN
ἐν Αὐστρίᾳ. σελ. 83.

Διὰ τῆς συνδέσεως τοῦ OBERTRAUH μὲ τὸ SCHOENBERGALPE διὰ
ἐναερίου σιδηροδρόμου, κατέστησαν προσιτὰ εἰς τὸ πολὺ κοινὸν
τὰ παγωμένα σπήλαια τοῦ DACHSTEIN, ἐντός τῶν ὁποίων κατὰ τὴν
διάρκειαν τοῦ χειμῶνος 1951/1952 ἐγένοντο πολλὰ ἔργα διευθε-
τήσεως. Κατὰ τὸ 1951 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεπτῶν ἀνῆλθεν εἰς 22000.

ὅμ. τεύχη ΙΟ καὶ ΙΙ τῶν 1952.

--C. RENAUD. Ὑπόγειος περίπατος μὲ κακὸν τέλος. σελ. 93 καὶ 103.

Ὁ συγγραφεὺς περιγράφει μίαν ἐπίσκεψιν τῆς σπηλαιολογι-
κῆς Λέσχης Γενεύης εἰς μὴ κατονομαζόμενον σπήλαιον ἐντός τοῦ
ὄπου ἡ ὁμὰς ὑπέστη παραπλάνησιν λόγω σβέσεως τοῦ μοναδικοῦ
φωτισμοῦ ὃν ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς. Ἡ ὁμὰς κατάρθωσε νὰ ἐπανεῦρη
τὴν ὁδὸν τῆς χάρις εἰς φωτιστικὴν λυχνίαν τὴν ὁποίαν εἶχον
προσδέξῃ εἰς τὸν λαμπρὸν μικροῦ κυνός. Οὗτος ἀποκόψας τὸ σχοι-
νίον δι' οὗ ἦτο προσδεδεμένος εἰς ἓνα θάλαμον, κατάρθωσε νὰ
ἀνεύρη τοὺς ἀπωλεσθέντας.

Σοβαρῶτερος κίνδυνος παρουσιάσθη εἰς ἓν μέλος τῆς ἐρευ-
νητικῆς ὁμάδος τοῦ ὄπου οἱ πόδες προσεκολλήθησαν ἐντός τοῦ
ἀργιλώδους βυθοῦ μεγάλης λεκάνης ὑδάτος τοῦ ὄπου ἡ στάσιμη
ὄλοέν ἀνῆρχετο. Τελικῶς ὁ καθὼν ἀνεσῆρθη, τοῦ ἑνός ὑποδήματός
του παραμείναντος ἐντός τοῦ ἐπικινδύνου κηλοῦ.

ὅμ. τεύχος ΙΙ τῆς 30.5.52.

-- A.P. Ἐξευδνημὸς τοῦ βιολόγου COMBE DE FAUG.

Γ.ΓΡ. ΝΙΔΛΣ

ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΓΙΟΥΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

Πρόσαςις τῆς Ε.Σ.Ε. περί ἀνταλλαγῆς σπηλαιολογικῶν πληροφοριῶν μέ τὰς ἀντιστοίχους Ὀργανώσεις τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐγένετο θερμῶς δεκτὴ παρά τούτων, ἀντικροτεινουσῶν ἔτι στενωτέρως σχέσεις διὰ τῆς διοργανώσεων κοινῶν ἐξερευνησῶν, ἀνταλλαγῆν ἐπισκέψεων κ.τ.λ.

Ἡ Ἀυτόνομος Σπηλαιολογικὴ Ἑταιρεία τῆς Λιουμπλιάνας παρέχει στοιχεῖα περί τοῦ σπηλαίου ADELSBERG τὸ ὁποῖον διαδοχικῶς ἔλαβεν τὰ ὀνόματα "σπηλαῖον POSTUMIA" καὶ σήμερον ἀποκαλεῖται "σπηλαῖον POSTOJNA". Ὡς γνωστὸν, τὸ σπηλαῖον τοῦτο ἔχει ἀπὸ μακροῦ τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, κατόπιν διευθετήσεων αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐν αὐτῷ. Σήμερον τελεῖ ὑπὸ τὴν διαχείρησιν τῆς ADMINISTRATION DES GROTTES KARSTIQUES DE SLOVENIE.

Διὰ τὴν μελέτην τῶν καρστικῶν φαινομένων τῆς Σλοβενίας ἔχει συσταθῆ τὸ INSTITUT POUR LES RECHERCHES SUR LE KARST ὑπαγόμενον ἐπὶ τὴν γιουγκοσλαβικὴν Ἀκαδημίαν Ἐπιστημῶν καὶ Καλῶν Τεχνῶν. Τέλος ἡ Γεωγραφικὴ Ἑταιρεία τῆς Λουμπλιάνας δεικνύει ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς καρστικὰς μελέτας δημοσιεύουσα τὰς ἐργασίας τῆς εἰς τὰ GEOGRAFICKI VESTNIK (Γεωγραφικὸν Δελτίον).

Κατὰ πληροφορίαν διδομένης ὑπὸ τοῦ γιουγκοσλαβίου βιοσπηλαιολόγου κ. SELISKAR (ANNALES DE SPELEOLOGIE, 1949, 4) ἡ Σπηλαιολογικὴ Ἑταιρεία Λουμπλιάνας συνέστη τὸ 1910 καὶ κατόπιν διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ἀνεσυγκροτήθη τὸ 1925 ἐπιβεβῆσα μεγάλῃν δραστηριότητα. Δευτέραν ἔτυχίαν ὑπέστη κατὰ τὸν δευτερον παγκόσμιον πόλεμον 1941-1945 διαρπαγέντος τοῦ τεχνικοῦ τῆς ἐξοπλισμοῦ, διασωθέντων εὖτυχῶς τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς ἀρχείων.

Τὸ 1930 ἀνέλαβεν ὡς Γεν. Γραμματεὺς αὐτῆς Ἑταιρείας ὁ δόκτωρ A. SERGO, ἰατρός καὶ γεωγράφος, ὅστις τὸ 1948 ἐφονεύθη ὑπὸ κεραυνοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν σπηλαιολογικῶν ἐρευνῶν πλησίον τῆς RASA.

Ὁ ὑπὸ ἰταλῶν σπηλαιολόγων ἰδρυθεὶς βιο-σπηλαιολογικὸς σταθμὸς τῆς POSTOJNA, ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου σπηλαίου, ἀνεδιοργανώθη καὶ διατελεῖ σήμερον ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν γιουγκοσλαβίων βι-

σπηλαιολόγων της Λουμπλιάνας. Τοῦ σταθμοῦ τούτου προΐστανται σήμερον οἱ κ.κ. R.KENK καὶ A.SALISAR, οἱ ὅποιοι ἐπραγματοποίησαν πρῶτοι τὸ βιολογικὸν ἐργαστήριον PODPEC ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου σπηλαίου κατὰ τὸ 1928.

Γ.Γρ. ΝΙΑΔΑΣ

R E S U M É

NOTE SUR LA SPELEOLOGIE DE JUGOSLAVIE

Une proposition de la S.S.G. pour l'échange des renseignements spéléologiques avec les Organisations speleologiques de Jugoslavie est acceptée.

Ainsi la S.Autonome de Speleologie de LJUBLJANA présente quelques renseignements sur la dénomination de la caverne de Postonja, autre fois connue sous les noms Adelsberg et Postunia.

Pour l'étude des phénomènes karstiques en Jugoslavie il y a aussi un Institut sous la dépendance de l'Académie des Sciences et des Arts. Enfin la Société de Géographie de Ljubljana est très intéressée en recherches karstiques.

D'après des renseignements donnés par m.Saliskar (aux Annales de Spéléologie 1949 F.4), la Soc. Spéléologique de Ljubljana est fondée en 1910 et reconstituée en 1925.

Actuellement dans la grotte Postojna existe un laboratoire biospéléologique, que mrs R.Kenk et A.Saliskar dirigent. Ceux ci avaient aussi fondé un autre laboratoire biologique dans la caverne de Podpec des 1928.

G.Grafiós

Η Ν Ω Η Ε Ν Α Ι Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Α Ι

Α Μ Ε Ρ Ι Κ Η Σ

THE NEWS Φεβρουάριος 1952: Τεύχος 2
'Αναφέρεται ή σβτασις τής 'Ελληνικής Σπηλαιολογικής 'Εταιρείας και ή σύνθεσις του Διοικητ. Συμβουλίου αυτής.

THE NEWS Μάρτιος 1952 Τεύχος 3
J.L.RIGGS. 'Επίσκεψις του μή έμπορικου μέρους των σπηλαίων CARLSBAD.
A.LANGE. Λόγις του μυστηρίου των σπηλαίων των κατακομβών.

THE NEWS. Μάιος - 'Ιουνιος 1952 τεύχη 5/6
'Η πανίς των άμερικανικων σπηλαίων έπλουτίσθη με νέα είδη. Είς τά σπήλαια του Τέξας έσημειώθη ή παρουσία ELEUTHERODACTYLUS LATRANS, SYRRIOPUS HARNOCKII, ή τυφή σαλαμάνδρα TYRHELOMOLGE RATHBUNI και μερικά είδη του γένους EURYCEA.

'Ο κ. G.W.MOORE ει' άρθρου του προτείνει την χρησιμοποίησιν του νέου σπηλαιολογικού όρου "S P E L E O T H E N", παραγώγου από την ελληνικήν ρίζαν " σπήλαιον" και "THEM" (θέμα) υπό την έννοιαν του " DEPOSIT" - απόθεσις. 'Επρωτάθη όπως ο νέος όρος χρησιμοποιείται ως γενικός τοιοϋτος διά την ένδειξιν των όρυκτων συγκριματικων ώποθέσεων αι όκοται σχηματίζονται υπό του ύδατος εντός των σπηλαίων (σταλακτίζται, σταλαγματίζται, έλικτίζται, σταλαγματικαί ροαί).

Νέα βιβλία. PALACES UNDER THE EARTH ('Υπόγεια παλάτια). Ειδική έκδοσις τής 'Εθνικής Σπηλαιολογικής 'Εταιρείας των Η.Π.Α. Είναι είδος σπηλαιολογικού όδηγου διά τους επισκέπτας των 131 έμπορικων σπηλαίων (τουριστικων) των Η.Π.Α.

Γ.ΓΡ.-ΝΙΔΑΣ

Ι Σ Π Α Ν Ι Α

SPELEON .Τόμ. III 'Απρίλ. 1952 'Αρ. 1/2

J.H.POUS. 'Υδρολογική σπουδή τής κοιλάδος FONDO των TER-
RANDELES. σελ. 3-31.

N.L.LLADO. Θεμελιώδεις παρατηρήσεις επί της καρστικής υδρολογίας και μορφολογίας. σελ. 33-66.

Θέτων ως βεβαίαν τήν εξάρτησιν τῆς καρστικῆς μορφολογίας ἐκ τῆς προκαρστικῆς τοιαύτης, διακρίνει τοὺς ἐξῆς τύπους τῆς πρώτης, τὸν τῆς πεδιάδος, τοῦ ὕρου καὶ τὸν μικτόν. Τὸν πρῶτον ὑποδιαιρεῖ εἰς τὸν τῶν ὄροπεδῶν, τὸν τῶν ἰσοπεδωμένων ἐπιφανειῶν, καὶ τὸν τῶν πολυκυκλικῶν ἀναγλύφων. Ἰδιαιτέρους χαρακτήρας διακρίνει δι' ἕκαστον τύπον.

I.Π.

OS.ANBRES. Ἐξερευνήσεις τῶν σπηλαίων SANTA GREN D'OLONDE σελ. 71-76.

AN.L.MASCARO. Νέαι ποικιλίαι τοῦ TROGLOCHARINUS ESPAGNOLI ZAR. σελ. 77-80.

I.Π.

I T A L I A

RASSEGNA SPELEOLOGICA ITALIANA. ANNO III. FASC. 3

F.GUPRA-C. CONGI. Σημείωσις διὰ το σπήλαιον τοῦ PUGNETO καὶ τὴν κανίδα αὐτοῦ. σελ. 77

L.PIPARO. Πῶς κατασκευάζεται ἡ σκάλα. σελ. 82

Ὅδηγαι διὰ τὴν κατασκευὴν κλιμάκων σπηλαιολογικῶν μέ συρματόσχοινο.

RASSEGNA SPEL. ITALIANA, ANNO IV, FASC. I. Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἰταλικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς RASSEGNA SPELEOLOGICA ITALIANA σελ. 3-6.

Ζητεῖται ἡ σύνταξις Ἰταλικῆς σπηλαιογραφίας μέ τὰς ἐξῆς διαιρέσεις

- α) Χωρογραφικὴ βιβλιογραφία
- β) Κατάλογος σπηλαίων κατὰ γεωγραφικὰς περιοχὰς
- γ) Κατάλογος σπηλαίων μετὰ τῆς σχετικῆς κανίδος καὶ χλωρίδος.

δ) Κατάλογος χλωρίδος καὶ κανίδος κατὰ σπήλαιον.

Ἡ ἀνακοίνωσις παραθέτει καὶ σχετικὰ παραδείγματα.

A. SCILARUGA. 'Επιστημονικά και τουριστικά προβλήματα των σπηλαίων του άκρωτηρίου GACCIA. σελ. 7

B. LAURA. Σημείωμα διά τὰ Χειρόπτερα του σπηλαίου CASTELLANA μεταξύ των όποιων έν νέον είδος έν 'Ιταλία. σελ. 19

C. CONCINI-L. TAMANINI. 'Επί της πανίδος του σπηλαίου DI COSTALTA σελ. 21

L. PIRHAN σελ. 26. νέον όργανον όπογελου άποτυπώσεως. Πρόκειται περί μιās μεταλλευτικής μαγνητικής πυξίδος στηριζομένης επί τρίποδος επί του όποιου είναι επίσης έφηρημασμένον κλισιόμετρον. Η όριζοντώσις του νέου όργάνου γίνεται δι' έλραδίου.

Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

A Y Σ T P I A

DIE HOEHLE. Τομ. I, 1950, τεύχος I

-- H. BOCK. Τό σπήλαιον του LUR σελ. 3-5

'Ο συγγραφεύς όστις ήγειτα της τελευταίας (1918) διεισδόσεως εις 3050 μ. έν αυτώ, δίδει σύντομον περιγραφήν του.

-- O. SCHAUBERGER. Δίδει στοιχεία δι' έν νέον μέγα σπήλαιον εις BACHSTEIN. σελ. 5-6

-- J. VORNATSCHEK. Τό πρώτον άνευρεθέν βορείως του Δραβου ποταμού πραγματικόν σπηλαιόβιον ζώον. σελ. 6-8

'Ο συγγραφεύς, βάσει βιβλιογραφικών έρευνών διεπίστωσεν ότι τό εδρεθέν εις τό σπήλαιον DRACHEN Στυρίας ζώον είναι τό PLUSIOCAEPA STROUHALI.

-- H. TRIBEL. Παρατηρήσεις επί των ζητημάτων του σχηματισμού των άποθέσεων έν τοίς σπηλαίοις. σελ. 8-11.

DIE HOEHLE . Τομ. I, 1950, τεύχ. 2

-- J. SPERL. Τό παρά τό KAPFENBERG (Αυστρίας) σπ. REITENFELD σελ. 17-20 .

Λεπτομερής περιγραφή ενός των θαυμασιότερων σπηλαίων της Στυρίας, μήκους γνωστού 250 μ,

-- E. ARNEBERGER. Παρατηρήσεις επί των EISAUSPRESSUNGEN σχηματισμών επί υποθέσεων BERGMILCH. σελ. 20-22.

Ο συγγραφέας εξετάζει τας υπ' αυτού παρατηρηθείσας εις τὸ σπήλαιον DREIDAERRISCHEN (Αδερίας) ἐξαιρετικοῦ μεγέθους καὶ ὠραιότητος δεσμίδας παγοραβδίων ἐκ BERGMILCH εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ θερμοκρασία ἔξω τοῦ σπηλαίου ἦτο -5° μέχρι -10° . Ἐπίσης διατυπώνει υποθέσεις ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν. Πρὸ τῶν EISAUSPRESSUNGEN ὁμοιοῦνται ἰδιορρυθμοὶ παγοσχηματισμοὶ τοῦ ἕγιναν ἐκ τῆς πίεσεως πηγνυομένου καὶ διαστελλομένου ὕδατος.

ΓΑΣΠ. ΜΙΣΤΑΡΔΗΣ

Σημ. τὸ BERGMILCH εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν δὲν ἔχει καμμίαν ἔννοιαν, μεταφραζόμενον ὡς ἔχει. Ἴσως ἡ λέξις "σπηλαιόγαλα" νῦν ἦτο προτιμητέα εἰάν ἐκρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τῶν ξένων διὰ τὴν ὀνομασίαν τῶν λευκῶν ἐπιτῶν συγκριμάτων, καὶ σχηματίζονται εἰς ψυχρὰ σπήλαια καὶ διὰ συμπίεσεως ἐκκρίνουσι γαλακτώδες ὑγρὸν, μετῆμα ὕδατος καὶ κρυσταλλῶν ἰνθρακικοῦ ἄσβεστίου μὲ τὴν χημικὴν σύνθεσιν $\text{CaCO}_3 + 6\text{H}_2\text{O}$.

I. ΠΕΤΡ.

-- M. MOTTI. Ἐρευνᾶ εἰς τὸ παρὰ τὸ STUEBING (Στυρίας) σπήλαιον KESSELFALL. σελ. 22-25.

Ἐκτίθενται δι' ὀλίγων τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων κατὰ τὰ ἔτη 1948-1949 ἐνασκιῶν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν σπηλαίων LEOPOLDINEI, FRAUENHOCH καὶ HOCHEGGER, καθ' ἃς ἐνευρέθησαν εἰς τοὺς διαφόρους ὄρθηκτας ἀρκετὰ δευτῆ κατοικιδίων ζώων, συντρίματα ἄγγεων καὶ δευτῆ ἄγγων ζώων τῆς ἰδιορρυθμικότητος.

-- R. PIRKER, GAFFARD, "Ὁ ὑπόγειος κόσμος" τὸ πρῶτον συγγραμμά σπηλαιολογίας σελ. 24-27.

Σπηλαιολογικὸν σύγγραμμα ἔτι παλαιότερον τοῦ γνωστοῦ ἔργου τοῦ ἁθανασίου KIRCHER "MUNDUS SUBTERRANEUS" (1664-1665), εἶναι τὸ τοῦ γάλλου J. GAFFARD (1601-1681) τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου ἐν μοναδικῶν ἐπιτύπων εὐρίσκειται εἰς τὴν ἑθνικὴν βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων (ἀρ. R. 3088). Ὁ GAFFARD εἶναι λοιπὸν ὁ πρόδρομος τῆς νεωτέρας σπηλαιολογικῆς βιβλιογραφίας.

ΓΑΣΠ. ΜΙΣΤΑΡΔΗΣ